

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 8. siječanj 2020. [\[Multimedia\]](#)

Tema kateheze: „*Ni živa duša između vas neće stradati*“ (Dj 27, 22). *Kušnja brodoloma: između Božjeg spasenja i gostoljubivosti Maltežana*

Biblijski odlomak: iz Djela apostolskih 27, 15.21-24

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U knjizi Djela apostolska, u posljednjem dijelu, govori se o tome da *evanđelje nastavlja svoj hitri hod ne samo kopnom već i morem*, na brodu kojim Pavao uznik plovi iz Cezareje u Rim (usp. Dj 27, 1 – 28, 16) u srce Carstva, da se ostvare riječi Uskrsloga: „Bit ćete mi svjedoci... sve do kraja zemlje“ (Dj 1, 8). Pročitajte Knjigu Djela apostolskih i vidjet ćete kako evanđelje, snagom Duha Svetoga, prispjeva do svih naroda, postaje univerzalno. Uzmite je u ruke i čitajte.

U plovidbi se od početka nailazi na neprilike. Putovanje postaje opasno. Pavao savjetuje da se ne nastavlja plovidbu, ali satnik mu ne vjeruje i uzda se u kormilara i brodovlasnika. Putovanje se nastavilo i zapuhao je vjetar tako žestok da posada gubi kontrolu i pušta lađu da je nose valovi.

Kad se čini da je smrt zakucala na vrata i kad je sve obuzeo očaj, Pavao intervenira i umiruje svoje drugove govoreći ono što smo čuli: „Noćas mi se ukaza anđeo Boga čiji sam i komu služim te reče: ‘Ne boj se, Pavle! Pred cara ti je stati i evo Bog ti daruje sve koji plove s tobom’“ (Dj 27, 23-24). I u kušnji Pavao ne prestaje biti *čuvar života drugih i onaj koji u njima oživljava nadu*.

Tako nam Luka pokazuje da naum koji vodi Pavla u Rim spašava ne samo apostola, nego i njegove suputnike, i brodolom se iz nesreće pretvara u providnosnu priliku za naviještanje evanđelja.

Nakon brodoloma slijedi iskrcavanje na otok Maltu, čiji stanovnici iskazuju srdačnu dobrodošlicu.

Maltežani su dobri, krotki su, gostoljubivi već u to doba. Pada kiša i hladno je te oni pale vatru kako bi brodolomcima pružili malo topline i olakšali im situaciju u kojoj su se našli. I ovdje se Pavao, kao pravi Kristov učenik, stavlja drugima u službu te domeće grane na vatru. Pritom ga je ugrizla zmija, ali mu to nije nimalo naudilo. Gledajući to ljudi rekoše: „Ovaj je čovjek zacijelo ubojica: umakao je moru i Pravda mu ne da živjeti“. Čekali su kad će se srušiti mrtav, ali mu se nije ništa dogodilo te su promijenili mišljenje: umjesto zlotvorom počеше ga smatrati božanstvom. Ta milost, zapravo, dolazi od Uskrsloga Gospodina koji mu pomaže, u skladu s obećanjem danim prije nego će uzići na nebo i upućenim vjernicima: „zmije [će] uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro“ (*Mk 16, 18*). Legenda kaže da od toga časa na Malti nema zmija: to je Božji blagoslov za gostoprimstvo koje je ukazao taj tako dobar narod.

Doista, boravak na Malti postaje za Pavla povoljna prilika da „učini opipljivom“ riječ koju naviješta i da na taj način vrši službu suosjećanja u izlječenju bolesnih. I to je jedan od zakona evanđelja: kad vjernik iskusi spasenje ne zadržava ga za sebe, nego ga širi dalje. „Dobro uvijek teži tome da se širi. Svako autentično iskustvo istine i ljepote po samoj svojoj naravi teži tome da raste u nama, i svaka osoba koja je iskusila duboko oslobođenje stječe veću osjetljivost na potrebe drugih“ (apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, 9). „Prekaljeni“ kršćanin zasigurno može iskazati veću blizinu onima koji pate jer on zna što je patnja i učiniti svoje srce otvorenim i osjetljivim za solidarnost s drugima.

Pavao nas uči prolaziti kroz kušnje privijajući se uz Krista, kako bi u nama sazrelo „uvjerenje da Bog može djelovati u svakoj situaciji, pa i usred prividnih neuspjeha“ i kako bismo postali svjesni toga „da onaj koji se žrtvuje i daje Bogu iz ljubavi sigurno će biti plodan“ (ibid., 279). Ljubav je uvijek plodna, ljubav prema Bogu uvijek rađa plodovima, a ako se prepustiš Gospodinu i primiš Gospodinove darove, to će ti omogućiti da ih daješ drugima. Ljubav prema Bogu ide sve dalje.

Molimo danas Gospodina da nam pomogne živjeti svaku kušnju poduprti snagom vjere te da budemo osjetljivi na mnoge brodolomce u povijesti koji iscrpljeni pristižu na naše obale kako bismo ih i mi znali primiti onom bratskom ljubavlju koja dolazi od susreta s Isusom. To je ono što spašava od hladnoće ravnodušnosti i nečovječnosti.

U sklopu pozdrava vjernicima okupljenim na općoj audijenciji

Među vama se nalazi skupina iz Australije. Želim vas sve zamoliti da se molite Gospodinu da bude na pomoći tome narodu u ovome teškom času u kojem bjesne veliki požari. Izražavam svoju blizinu australskom narodu.

[...]

Sljedeće nedjelje slavimo blagdan Krštenja Gospodinova. Otkrijte milost koja dolazi iz toga sakramenta i znajte je pretočiti u djelo u svojim svakodnevnim poslovima. I htio bih da svaki od nas zna datum krštenja: sigurno znamo kad slavimo rođendan, znamo datum svog rođenja; ali koliki od vas znaju datum krštenja? Malobrojni... kako se ne slavi, zaboravi se. Dajem vam domaću zadaću: pitajte roditelje, bake i djedove, ujake i stričeve, ujne i strine, prijatelje: „Kad sam kršten? Kad sam krštena?“ I nosite uvijek taj datum krštenja u svom srcu da zahvalite Gospodinu na milosti krštenja.